

Valg af 1 stedfortræder til nævnet vedrørende omnibuskørsel.

Formanden:

Det er meddelt mig, at minister for offentlige arbejder Ivar Hansen ønsker at udtræde som stedfortræder i nævnet vedrørende omnibuskørsel.

Som ny stedfortræder har vedkommende gruppe udpeget Svend Erik Hovmand, der herefter er valgt.

Valg af 1 medlem til Færøernes Realkreditinstituts rådgivende repræsentantskab.

Formanden:

I skrivelse af 19. september d. å. anmoder statsministeren om, at folketinget udpeger et nyt medlem til Færøernes Realkreditinstituts rådgivende repræsentantskab i stedet for minister for offentlige arbejder Ivar Hansen, der har ønsket at udtræde som medlem af repræsentantskabet.

Til nyt medlem af repræsentantskabet har vedkommende gruppe udpeget medlem af folketinget Ellemann-Jensen, der herefter er valgt.

Valg af 2 medlemmer til udetillægsnævnet.

Formanden:

Fra indenrigsministeren har jeg modtaget anmodning om, at der må blive foretaget nyvalg af 2 medlemmer til udetillægsnævnet i stedet for handelsminister Arne Christiansen og boligminister Erling Olsen, der har ønsket at udtræde af nævnet.

Til nye medlemmer har vedkommende gruppe udpeget Bertel Haarder og Lysholt Hansen, der herefter er valgt.

Valg af 1 medlem af bestyrelsen for Københavns havnevesen.

Formanden:

Indenrigsminister Enggaard har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af bestyrelsen for Københavns havnevesen.

Til nyt medlem har vedkommende gruppe udpeget direktør, civilingeniør Erling Maa-løe, Formosavej 24, 2300 København S, der herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Tove Jørgensen (DKP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændret byrdefordeling mellem stat og kommune).

(Lovforslag nr. L 46).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (EF-advokaters virksomhed her i landet).

(Lovforslag nr. L 47).

Lovforslaget tilsigter at skabe mulighed for, at Danmark kan opfylde de forpligtelser, der følger af det direktiv, som Rådet for De europæiske Fællesskaber har vedtaget den 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser.

Reglerne i Romtraktaten om udveksling af tjenesteydelser er umiddelbart anvendelige, hvilket vil sige, at de kan påberåbes direkte for domstolene. Heri ligger, at statsborgere fra et EF-medlemsland kan udøve en erhvervs-mæssig virksomhed i et andet EF-land, uden at det er nødvendigt først ved lovændringer at fjerne eventuelle krav om indfødsret for udøvere af det pågældende erhverv.

Dette forbud mod diskriminering på grundlag af nationalitet er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder deres hidtidige krav til erhvervsudøvernes uddannelse m. v.

På områder, hvor udøvelsen af et erhverv forudsætter en særlig uddannelse, må traktatens forbud mod nationalitetsdiskriminering derfor suppleres med direktiver for, at EF-borgere kan have en reel mulighed for at etablere sig eller præstere tjenesteydelser i et andet medlemsland.

Disse direktiver om den faktiske gennemførelse af den frie etableringsret og adgang til at udøve tjenesteydelser er i nogle tilfælde gået ud på at fastsætte regler om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser eller harmonisere uddannelseskravene. Dette har man afstået fra på advokatområdet på grund af retssystemernes forskellighed. Advokatdirek-

[Justitsministeren]

tivet indeholder således kun regler om adgangen til at udføre tjenesteydelser og ikke bestemmelser om etablering og gensidig anerkendelse af uddannelser.

Direktivets bestemmelser om tjenesteydelser omfatter især retten for advokater fra andre EF-lande til at give møde for danske domstole, men også udenretlig rådgivning er omfattet. Endvidere indeholder direktivet regler om, i hvilket omfang advokaternes virksomhed er undergivet værtslandets eller hjemlandets faglige regler.

Lovforslaget er udformet som en bemyndigelsesbestemmelse til justitsministeren, idet direktivet dels er af begrænset rækkevidde, dels indeholder flere bestemmelser, som kun vanskeligt vil kunne optages i en lovtekst.

I bemærkningerne til lovforslaget er der nærmere redegjort for, hvordan justitsministeriet agter at udnytte denne bemyndigelse. Jeg tillader mig at henvise til disse bemærkninger og skal hermed anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om selvangivelsen. (Forenkling for folke- og invalidepensionister).

(Beslutningsforslag nr. B 25).

Myndighederne har nu i lang tid søgt at anvende den nye teknik, så administrationen blev mere effektiv og hurtigere.

Medfølgende forslag er et forsøg på at stille det spørgsmål: hvordan kan den nye teknik anvendes, så det bliver nemmere for borgerne?

Når det radikale venstre har valgt at stille forslag til en folketingsbeslutning om folke- og invalidepensionisters selvangivelse, så skyldes det især:

Allerede i november måned vil administrationen vide, hvor stort et beløb den enkelte folke- eller invalidepensionist vil få udbetalt i hele året. Der vil være god tid til at kode maskinerne med de nødvendige oplysninger.

Honoré (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Christiania.

(Beslutningsforslag nr. B 26).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Redegørelse af ministeren for offentlige arbejder:

Redegørelse om Storebæltsprojektet.

(Redegørelse nr. II. Anmeldt 6/10 78).

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

I åbningsredegørelsen oplyste statsministeren, at regeringen ville give folketingsretten en redegørelse for problemstillingen vedrørende trafikforbindelserne mellem Øst- og Vestdanmark på baggrund af regeringens beslutning om at udsætte bygningen af Storebæltsbroen. Denne redegørelse skal jeg hermed give tinget.

Beslutningen om at udskyde bygningen af Storebæltsbroen er et led i regeringsaftalen mellem venstre og socialdemokratiet. Den blev truffet på begrund af den alvorlige økonomiske situation, landet befinder sig i. Regeringen har truffet denne beslutning i fuld erkendelse af, at det principielt er uheldigt at udsætte et projekt, som folketingsretten flere gange med klart flertal er gået ind for, og hvis forberedelse er ført så langt frem, som tilfældet var i denne sag. Det er klart, at der skal tungtvejende grunde til at træffe en sådan beslutning, og det er da også regeringens opfattelse, at sådanne grunde foreligger.

Storebæltsbroen skulle ifølge anlægsloven af 1973 som bekendt i fuldt omfang betales af brugerne gennem afgifter for benyttelsen. Til trods herfor er det imidlertid en kendsgerning, at Storebæltsprojektet i anlægsperioden vil belaste statens udgiftsbudget med meget store beløb, i 1979 med små 200 mill. kr., i 1980 med 500 mill. kr. og i de følgende år med over 1 mia kr. årligt. Havde man fastholdt Storebæltsprojektet i den aktuelle situation, ville dette have nødvendiggjort enten en yderligere forhøjelse af skatter og afgifter eller endnu større besparelser på andre udgiftsområder, såfremt den finanspolitiske linje, som regeringen har lagt, skulle fastholdes.